

چهارشنبه سوزی

این روزها نام چهارشنبه سوزی با خودش آتش دارد، دود دارد، صدا دارد!

همشهری دو - حجت‌الاسلام مجتبی علی‌نژاد: این روزها نام چهارشنبه سوزی با خودش آتش دارد، دود دارد، صدا دارد!

بسیاری از افرادی که چهارشنبه سوزی را از سنت‌های باستانی تصور می‌کنند و خود را ملزم به انجام این سنت می‌دانند، اعراب جاهلی را به زنده به گورکردن دختران سرزنش می‌کنند. حال سخنی با اهل تفکر دارم تا سنت چهارشنبه سوزی را از زاویه دیگری نگاه کنیم؛ نخست اینکه همه ساله چهارشنبه سوزی تلفات بسیاری از حیث مالی، جسمی و حتی جانی در پی دارد. اگر از زاویه عقل به این مقوله توجه کنیم سنتی که ما آن را میراث نیاکان خود می‌بینیم، امروز و با این شیوه برگزاری، سیلی از خسارت و مصدومیت و محرومیت به ارمغان می‌آورد! اموالی که در آتش می‌سوزد، شیشه‌هایی که می‌شکند، صورت‌هایی که در بیمارستان‌ها پانسمان می‌شوند، دست‌ها و انگشتانی که هرگز به حالت قبل برنمی‌گردند یا خانواده‌هایی که عزیزان خود را دیگر نخواهند دید.

دوم؛ تضییع حقوق مردم یا همان حق‌الناس؛ هیچ فکر کرده‌ایم، آسیب‌هایی که در چهارشنبه سوزی به خانه، وسایل نقلیه و سایر اموال همشهری‌ها می‌وارد می‌شود را روزی باید پاسخ دهیم؟ کیست که به خراب‌شدن اموالش راضی باشد؟! آیا ایجاد آلودگی صوتی را نمی‌توان حق‌الناس به حساب آورد؟ آیا احتمال نمی‌رود با صدای انفجارهای پی‌درپی یا ناگهانی کسی دچار حمله قلبی شود و یا حتی جانش را از دست بدهد؟

سوم اینکه بخش زیادی از توان مالی و خدماتی بیت‌المال را که می‌توان صرف زیرساخت‌ها، آموزش و... کرد باید برای پیشگیری یا جبران خسارات وارده در این شب خرج کرد؛ سنتی که تا پاسی از صبح، خواب را از چشمان افراد بسیاری همچون آتش‌نشان‌ها و پرستاران و پزشکان فداکار و... خواهد گرفت.

حتی ممکن است کسی مدعی شود که به گونه‌ای در چهارشنبه سوزی رفتار می‌کند که حق کسی ضایع نشود و خطری کسی را تهدید نکند. در این صورت باید گفت: اگرچه اینگونه رفتار نسبت به رفتارهای آسیب‌زا بهتر است ولی اولاً صرف وقت و هزینه برای این کار اسراف است و مهم‌تر اینکه این رفتار موجب زنده نگه‌داشتن سنتی می‌شود که هر ساله آرامش روانی جامعه را سلب می‌کند خسارات بسیاری به بار می‌آورد. بیایم به جای هموارکردن این مسیر پرخطر و پررنگ کردن این رسم ناپسند، راه را مسدود کنیم تا آیندگان متحمل خسارت بیشتر نشوند.